

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. P.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek v částce 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce podal včasnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve smyslu ust. § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou se žalobce domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že žalovaný je povinen vydat meritorní rozhodnutí v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. MgMT-SČ 137021/PŘ/4462/2016/Ku, a to do patnácti dnů od právní moci rozsudku soudu. Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit mu náhradu nákladů za soudní řízení.

Následně žalobce prostřednictvím svého právního zástupce vzal výslovně předmětnou žalobu zpět s odůvodněním, že po podání předmětné žaloby žalovaný vydal žalobcem požadované rozhodnutí ze dne 4. 5. 2018, č. j. 1474/DS/2018, JID: 69870/2018/KUUK/Far (dále jen „přezkumné rozhodnutí“), kterým byl žalovaným v přezkumném řízení dle § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zrušen příkaz Magistrátu města Teplice, odbor správních činností – oddělení přestupků (dále jen „správní orgán prvního stupně“), čímž došlo k vyřízení jeho žádosti a odpadnutí předmětu řízení o žalobě. Zároveň právní zástupce žalobce opětovně vznesl požadavek, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady za předmětné soudní řízení.

Protože projev vůle žalobce, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobce zamýšlel ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s ust. § 47 písm. a) s. ř. s. ve výroku ad I. usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.

Z důvodu zastavení řízení současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. usnesení soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť neshledal důvody pro postup podle věty druhé citovaného odstavce, ačkoliv žalobce náhradu nákladů řízení požadoval. Sám žalobce ve svém zpětvzetí žaloby uvedl, že důvodem tohoto úkonu je vydání rozhodnutí žalovaného ve zkráceném přezkumném řízení. Předmětné rozhodnutí však není meritorním rozhodnutím ve smyslu návrhu výroku rozsudku, jehož vydání se žalobce domáhal. V daném případě je nutno odlišovat nečinnost žalovaného a správního orgánu prvního stupně.

Žalobce se svým petitum domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost meritorně rozhodnout v řízení, k němuž však nebyl žalovaný věcně příslušným. Věcně příslušným k vydání požadovaného meritorního rozhodnutí v řízení o dopravním přestupku byl dle § 124 odst. 5 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, v platném znění, správní orgán prvního stupně.

Soud se nemohl ztotožnit s tvrzením žalobce, že vzal svoji žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, neboť i kdyby žalobce nečinnostní žalobou zamýšlel, aby soud uložil žalovanému povinnost učinit opatření proti nečinnosti, takové opatření není rozhodnutím ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., jak již judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 25. 1. 2018, č. j. 4 Azs 187/2017-36: *„V projednávané věci se stěžovatel nečinnostní žalobou domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost učinit opatření proti nečinnosti. Takovéto opatření však, jak bylo vyloženo výše, není rozhodnutím s atributy podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a zjevně není v žádné ze zákonem upravených variant rozhodnutím ve věci samé ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Domáhat se jeho přijetí prostřednictvím nečinnostní žaloby proto není možné.“*

S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 154/2015-57, zdejší soud konstatuje, že je označením žalovaného v nečinnostní žalobě vázán.

Soud tedy konstatuje, že od počátku směřovala žaloba proti správnímu orgánu, který ve věci nemohl být nečinný. Činnost žalovaného ve věci tak není pozdějším chováním, pro které by bylo možno přiznat náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem ad III. usnesení o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen ve výši 2 000 Kč, toliko ve výši 1 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem dle ust. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. září 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu